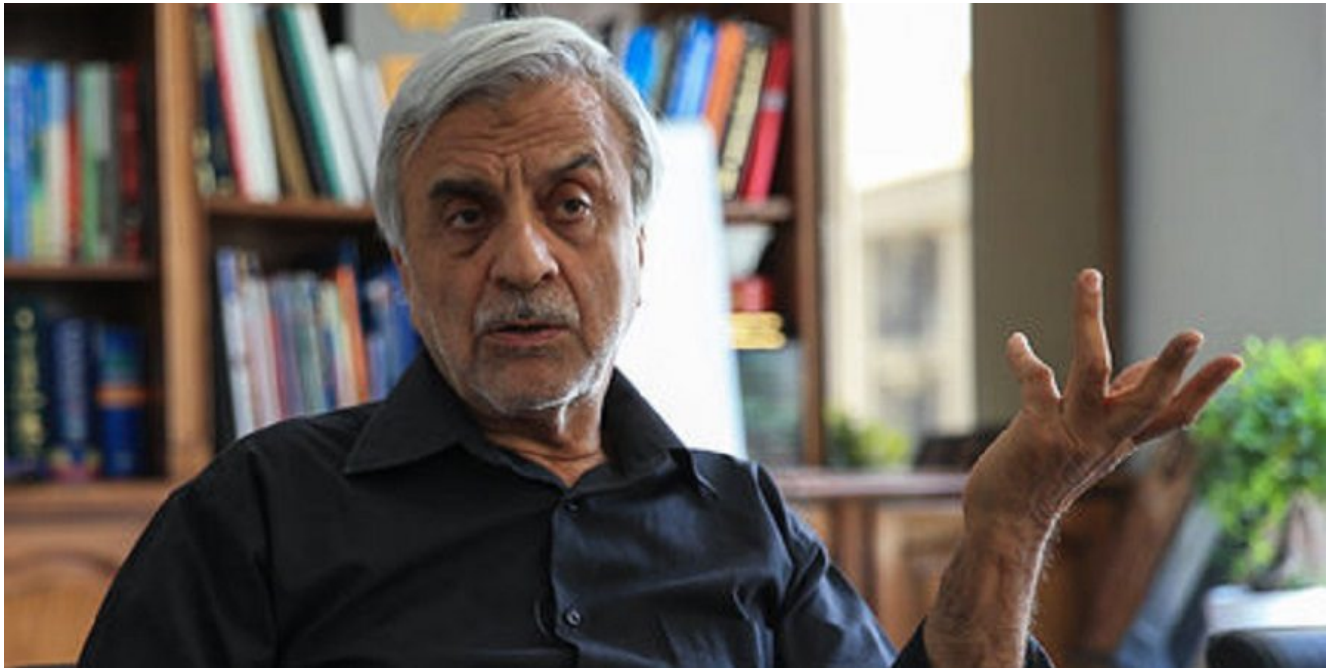

یادداشت سید مصطفی هاشمی طبا/چشم انداز تولید و اقتصاد ایران با برنامه های ارائه شده وزیران اقتصادی

اگر نیک بنگریم برنامه های ارائه شده وزیران در همه ادوار به مجلس بطریقه ای نگارش یافته که گوئی یک دستگاه تکثیر و چاپ با اندکی اغماض رونوشت برداری کرده است.

تنظیم جملات و درج مطالب مهم و در قالبی شبیه علمی و زیباگونه از خصوصیات برنامه های وزرا برای ارائه به مجلس می باشد. برنامه های ارائه شده وزرای دوره سیزدهم نیز از این قاعده مستثنی نمی باشد. اگر بخواهیم تک تک جملات برنامه های ارائه شده را مورد مذاقه قرار دهیم باید اعتراف کنیم که هیچ ایراد و اشکالی به آنها نمی توان وارد ساخت و صدالبته وقتی جملات در فضای مجازی- و نه با توجه به واقعیت عینی- تحریر شود طبعاً چنین نیز خواهد شد.

برای مثال بخش تنظیم بودجه سالانه را تصور نمائید. برای دولت سیزدهم با توجه به مسائل موجود و نگاه های از پیش اعلام شده بسیار واضح است که راهی جز ادامه راه دولت قبلی و مصوبه مجلس که بودجه را هر چه بیشتر تورمی کردند وجود ندارد. هر چند در دستور ۱۲ ماده

ای رئیس جمهور در این خصوص مسائلی ذکر شده اما باید گفت نهایتاً برآیند این ۱۲ ماده در عمل صفر خواهد شد مگر آنکه مثل همیشه بودجه عمرانی را به صفر برسانند والا هیچ یک از موارد ذکر شده در بودجه قابل کاهش نمی باشد و اگر سخن از کم کردن ریخت و پاش ها و هزینه های غیرضروریست اولاً درصد آنچه مشمول این امر می شود بسیار ناچیز است و نیز هر سازمان و نهاد و وزارت برای خود توجیهات لازم را دارد. می گویند وقتی در ترکیه تورم حدود ۷۰٪ بود وزیر اقتصاد حقوق کارمندان دولت را ۱۵٪ کاهش داد. آیا دولت سیزدهم می تواند بودجه کل کشور که کسری نزدیک به ۴۰۰ هزار میلیارد تومان را دارد را کاهش دهد؟ ظاهراً نه دولت و نه مجلس و نه سایر ارگانها قادر به اتخاذ چنین تصمیماتی نمی باشند و تورم رو به بالا همراه با قدرت خرید رو به زوال مردم ادامه خواهد داشت.

همه باید بدانیم اقتصاد کشور بر مبنای زیربنای سرزمینی، محیط زیست و کشاورزی می باشد که در برنامه های اعلام شده هیچ جایگاهی ندارد. بایک سرزمین سوخته و آلوده و تب آلود کدام اقتصاد معنی می دهد در حالیکه همه روی مسائل پولی و مالی و سرمایه ای و سوداگری همه برنامه میدهند. برنامه هائیکه هرگز محقق نخواهد شد.

در چنین صورتی تنها روشی که می تواند به تولید و اقتصاد و چشم انداز قابل تحملی را ارائه کند گام گذاشتن در یک سیستم اقتصادی لیبرال و آزادی قیمت ها می باشد تا حسب خواست اقتصاد (علیرغم در تنگنا گذاشتن مردم و پایمال شدن ضعفا) تبادلات اقتصادی جامعه به تعادل برسد و تنها در اینصورت است که تولید و اقتصاد می تواند به حیات خود ادامه دهد. اگر بخواهیم چنین باشد باید طرحی نو دراندازیم و بقول یکی از نامزدهای ریاست جمهوری که پزشک جراح است باید دست به جراحی های بزرگ در اقتصاد بزنیم. آیا چنین جرات و جسارت و برنامه ای می توانیم داشته باشیم.

سید مصطفی هاشمی طباطبائی

رئیس شورای سیاستگذاری ماهنامه کارآفرینی و صنعت غذا